

Bemærkninger til forslaget

Regeringen har igennem længere tid forsøgt at få Folketingets Finansudvalg til at tiltræde et aktstykke, hvori staten skulle købe en række ejendomme fra Københavns Kommune for 296 mio. kr.

Ejendommene skulle ifølge regeringens oprindelige bemyndigelse fra 1994 overtages til den offentlige ejendomsvurdering.

Denne praksis er under normale omstændigheder helt uden problemer.

Under Finansudvalgets behandling af sagen kom det imidlertid efterhånden gennem stadig mere kritiske spørgsmål frem, at den reelle handelsværdi var betydelig lavere.

Et landbrugsareal ved Brøndby, der skulle købes for 169 mio. kr. viste sig at være 33 mio. kr. værd. Et parkeringsanlæg på Israels Plads skulle overtages for 50 mio. kr., men havde ifølge Told- og Skattestyrelsen en reel værdi på 7-8 mio. kr.

Samlet vurderede Told- og Skattestyrelsen ejendommens handelsværdi til knap 110 mio. kr. ud af salgsprisen på 296 mio. kr.

Staten ville med andre ord indkassere et tab på godt og vel 185 mio. kr. ved at gennemføre handelen.

Denne fremgangsmåde var naturligvis uacceptabel for Finansudvalget, hvor et flertal valgte at standse sagen for at bede Kammeradvokaten vurdere statens muligheder for at hæve handelen under henvisning til åbenlyst bristede forudsætninger.

Kammeradvokaten nåede i sit responsum frem til, at staten i det mindste kunne frigøre sig dér, hvor der lå en direkte fejlbehæftet vurdering til grund for købsprisen.

Det drejede sig om landbrugsarealerne i Brøndby, hvor tabet var 137 mio. kr. og dermed tre fjerdedele af det samlede tab.

Denne vurdering har regeringen taget til efterretning ved fremsendelse af et nyt aktstykke nr. 194.

Tilbage står imidlertid to problemer: der er stadig ejendomme, der købes til en uacceptabel overpris, og

Københavns Kommune står tilbage med en betragtelig økonomisk bet.

Regeringen siger i dag, at handelen oprindelig var politisk betinget, og at Finansudvalget derfor slet ikke skulle have boret i de reelle værdier: meningen var bare at tilføre Københavns Kommune en bestemt mængde likviditet.

Men det helt afgørende for Finansudvalget er, at det har regeringen aldrig søgt bemyndigelse til. Den har i stedet søgt bemyndigelse til ejendomshandler uden at oplyse det mindste om, at der blev købt til voldsom overpris.

Det blev først opdaget ved Finansudvalgets kritiske behandling af sagen.

For SF er det helt uacceptabelt, at regeringen tilbageholder vigtige oplysninger for Finansudvalget og reelt forsøger at give Københavns Kommune penge under bordet.

SF mener derfor, at hele ejendomshandelen er et udtryk for en uacceptabel forvaltning af offentlige midler, og at staten kun skal gennemføre de handler, hvor handelsværdierne står i et rimeligt forhold til købsprisen.

Til gengæld er det også SF's opfattelse, at der er et helt reelt og stort behov for at hjælpe Københavns Kommune økonomisk.

Hvis regeringen bare havde sagt det åbent fra starten og havde fremlagt et aktstykke med en kontant bevilling, så ville det ikke have stødt på modstand fra SF.

Derfor foreslår SF nu, at regeringen fremsætter et nyt aktstykke, der helt fjerner de tvivlsomme ejendomstransaktioner og til gengæld kompenserer Københavns Kommune helt for det tab, den måtte lide på grund af regeringens håndtering af sagen.

På den måde kan der blive ryddet op i en sag, hvor der efterhånden er et betragteligt behov for at få skabt rene linjer.